

Enkele dagen later toen het weer nagelaten werd, bleek het, dat op dezelfde plaats weer een nest gebouwd was, dat thans één eitje bevatte.

Montfoort.

C. J. v. H.

Sterfte onder de kerkuilen. — Ik vrees dat de sterfte onder de kerkuilen, waarover de heer van Voorn in uw vorig no. schrijft grooter is dan men aanvankelijk meende.

De heer Engels alhier, praeparateur, heeft ruim honderd exemplaren meest uit de noordelijke provinciën, toegezonden gekregen die, op enkele geschoten ex. na, alle de verschijnse-len toonden waarvan de heer v. V. gewag maakt. Broodmager en uitgedroogd, zoodat ze zelfs na vele dagen niet tot bederf overgingen.

De ziekte schijnt ook op andere vogels te zijn overgegaan, een tweetal torenvalken waren aan dezelfde kwaal gestorven.

Goudvinken. — Een aardig schouwspel had ik dezen winter. Van 18 Februari tot 9 Maart vertoonden zich dagelijks, eenige malen, goudvinken in mijn tuin; eerst twee of drie, later zes. Zij zochten er met ijver de ontkiemende plantjes van het vorig jaar in groote hoeveelheid gevallen eschdoornzaadjes. Nooit had ik vroeger goudvinken in de stad waargenomen.

Zwolle, 20 April 1922.

C. H. THIEBOUT.

De Virtuoso. — Eenige dagen geleden hoorde ik 's morgens in mijn kamer plotseling 't luide „Görk-Görk” van ganzen. Ik liep naar buiten, want 't overtrekken van ganzen zoo laat nog, leek me vreemd. Ik kwam echter bedrogen uit, want mijn gans bleek een spreeuw te zijn, die boven in den lindeboom voor mijn kamer zijn imitatiekunst zat bot te vieren. Ook zag ik dezer dagen een spreeuw, die precies 't geluid nabootste van de wulp.

Vledder.

J. POTHUIS.

Zwaluw. — Even wil ik U meedeelen, dat ik vandaag 22 April, de eerste boerenzwaluw gezien heb alhier in 't Vondelpark en ook nog eenige ten Zuiden van de stad.

Amsterdam.

J. BISCHOFF.

Nog eens vischjesregen. — Nu telkens weer opmerkingen gemaakt worden naar aanleiding van wat ik over Snoekenregen opmerkte en we door verschillende ervaringen kans loopen tot grooter zekerheid te komen, wil ik nog even meedeelen, dat te Groningen op het hoogste gedeelte van den Hondsrug bij Hilgenstede, als het hard geregend heeft, geregeld de jongens stekelbaarsjes uit een gootje langs den Heereweg scheppen. Maar hier zit niets geheimzinnigs achter. De vijver loopt over uit zijn kom van keileem en het wegloopend water voert stekeltjes mee.

Voorts heb ik later kunnen constateeren, dat het veentje van Schipborg bij hoogen waterstand verbinding krijgt met de Drentsche A, waaruit de snoeken naar hun rooversaad gaarne een uitstapje maken door ondiepe beekjes en afwateringen. Dit bleek me pas weer in den Zeegser Loop. Enkele kolken bevatten zelfs in den droogsten tijd van het vorige jaar prachtige vorens, die daar hun paaiplaats hebben. En met het voorjaar waren ze verdwenen, zij en de kleintjes ook. Toen ik het water eens afzocht kwam de schuldige door angstig geplons zich aanmelden: een snoek van eenige kilo's, die over een ondiep gedeelte niet goed weg kon. Maar nu is hij verdwenen, hoe, dat weet ik niet, en komen de kleine vischjes langzamerhand weer voor den dag.

Dr. A. v. VELDUIZEN.

Een geheimzinnige kuil. — Dezer dagen kwam de boer van Corpus den Hoorn, die bij mijn terrein te Eelderwolde aan het haver zaaien was in een roggeland, dat bevroren was en nu vooraf even met de egge was bewerkt, me vragen eens te komen zien naar een raadselachtigen kuil van 20 x 40 cm. omvang en zeer diep, loodrecht naar beneden, waar ruim 1 M. onder den grond het grondwater stond. Er naast waren er nog een paar wat kleiner en in een naburig weiland had hij er vroeger ook een gevonden. Ik dacht aan de beschrijving van een hamsterhol, maar vooreerst was er geen voorraad, ten tweede was de drassige veengrond er minder geschikt voor, afgezien van het feit, dat hier behalve onder de menschen nog geen hamsters geconstateerd zijn. Van tweeën een: na het ploegen en zaaien in het na-jaar moet de vorst of de weersgesteldheid in het algemeen hier grillig gewerkt hebben of